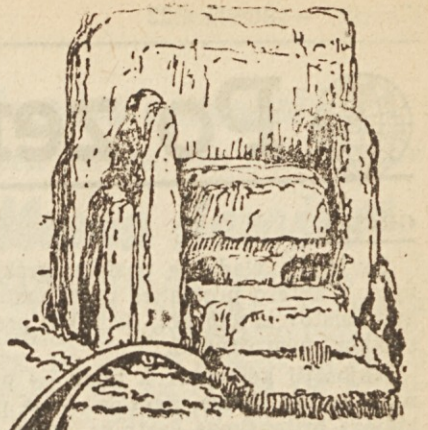

Koroška

Kronika

Izdaja:

BRITANSKA OBVEŠČEVALNA SLUŽBA

Cene:

Za naročnike:

v tuzemstvu mesečno 2.— šilinga

v inozemstvu mesečno 5.— šilingov

POSAMEZNA ŠTEVILKA 50 GROŠEV

Leto IV.

Celovec, 28. maja 1948

Številka 22

Konec poslanstva ...

Polnočno zvonjenje iz stolpov in zvonikov v Sveti deželi je oznanilo neodvisnost Palestine ter konec odgovornosti, ki jo je imela Velika Britanija, odkar so leta 1917 armade generala Allenby-a zlomile moč turških čet.

Že lansko leto v jeseni je bila Organizacija Združenih narodov obveščena o tem, da se je Britanija odločila izprazniti Palestino. Tega niso povzročili vsi napori Židov in Arabcev; Britanci so s soglašanjem drugih narodov to že dolgo nameravali storiti.

Niti ni bila združena kampanja klevetništva v svetovnem tisku, niti številni strašni uboji britanskih vojakov in civilistov vzrok, da so Angleži opustili svojo tridesetletno nalogo. Seveda, Britanijo je gotovo močno zadelo zlonamerno blatenje in vsa nasilstva, toda kar je končno povzročilo umik, je bilo naraščajoče prepričanje, da so vse žrtve zaman. Dolgotrajen trud za ustvaritev trajnega miru v Palestini se je izjalovil.

Teško je natančno ugotoviti trenutek, kdaj je postal cilj, doseči spravo med Židi in Arabci, končno brezupen in kdaj je postalo jasno, da ni prave volje za sporazum, ki bi sam na sebi lahko ustvaril trdno podlago za neodvisno Palestino.

Možno je tudi — kar mnogi trdijo — da je bila izgubljena priložnost v zadnjih letih vsled prevelike natančnosti v pogojih in obveznostih mandata, ki ni več zadoščal potrebam Palestine.

Vsak korak, ki ga je Britanija podvzela, da izpolni obveznosti mandata napram Arabcem, je bil obsojen kot zarota proti Židom, kar pa ni bilo res. Zadržanje Arabcev napram zahtevam cionistov pa ni niti najmanj popustilo.

Sledili so izbruhi nasilstva in izgredi najprej na eni strani in nato na drugi. Najprej so se pred vojno dvignili arabski uporniki, a po vojni so Židi izvajali teroristične akcije.

Ce primerjamo spopad velikih sil in pa razkol, ki ga ni mogoče premostiti, tedaj bi bilo bolje, če bi Britanci bili že poprej zapustili Palestino.

Vendar pa se je sedanja vlada nadejala, da bo našla kakšno rešitev. Upali so, da bodo Združene države, ki so dajale nasvete in zasledovale britansko politiko v Sveti deželi, prevzele tudi odgovornost. Ko je bila ta nada kruto razbita, se je bilo treba obrniti na Organizacijo Združenih narodov. Toda ta se je izkazala nezmožno napraviti trušči konec. Cionisti stremijo za tem, da ustvarijo stoletno državo v kljub arabskemu odporu.

Narodi Palestine plačujejo svojo neodvisnost s krvjo in trpjo nasilje. To je zgodovinska tragedija, katero so hoteli britanski vojaki in upravniki z vsem naporom preprečiti, a jim ni uspelo.

Sedanja tragedija izvira iz medsebojnega odklonilnega zadržanja Židov in Arabcev. Niso hoteli uvideti, da brez prijateljskega sožitja v skupni deželi ne morejo priti ponovno do miru in napredka, ki je vladal pod britanskim vodstvom.

Izučila jih bo trda šola vojne, saj so se sami tako odločili. Britanski narod samo obžaluje, da v tem težkem času manjka velikega poslanstva miru. (»The Times«)

Skandinavija zahteva od Združenih držav orožje

Poročevalec ameriškega zunanjega ministertva je izjavil, da sta Norveška in Danska zaprosili Združene države, da jima prodajo orožje in municijo za okrepitev njune obrambe. Vojaške oblasti Združenih držav sedaj proučujejo to prošnjo.

Poročevalec je dostavil, da so tudi druge države že predložile slične prošnje, ki so sedaj predmet proučevanja ameriških oblasti.

Zbližanje med Anglijo in Ameriko glede Palestine

GOVORNİK BRITANSKEGA ZUNANJEGA MINISTRSTVA JE VČERAJ IZJAVIL, DA SI VELIKA BRITANIJA IN ZDRUŽENE DRŽAVE POŠTENO PRIZADEVATA NAJTI SKUPNO REŠITEV PALESTINSKEGA VPRAŠANJA.

Trenotno razpravljajo v Londonu o položaju 60 britanskih častnikov, ki služijo v arabski legiji. Te častnike morejo odpoklicati samo na podlagi sporazuma med britansko in transjordanско vlado. Zunanji ministri arabske lige so se včeraj sestali, da se posvetujejo o zahtevi svetovnega Varnostnega sveta po ukinitvi sovražnosti v Palestini.

Varnostni svet je podaljšal rok, ki ga je dal Arabcem in Židom za ukinitve sovražnosti v Palestini, za 48 ur. Varnostni svet je včeraj na to podaljšanje pristal, ker je

sirski odposlanec izjavil, da se arabski voditelji niso mogli prej sestati zaradi prometnih težkoč, da bi lahko razpravljali o predlogu Varnostnega sveta. Arabske države stoje pred težko odločitvijo. Če se strinjajo sedaj s premirjem, izgubijo ugoden položaj, ki ga imajo. Če bi pa Arabci ne pristali na premirje, je gotovo, da bo Varnostni svet sprejel sklep, ki bo označil Arabce za kršilce miru. V tem slučaju pa britanska vlada ne bo mogla več izpolnjevati določil pogodb s Transjordanijo, Egiptom in Irakom, ker bi sicer prišla v nesporazum s sklepom Združenih narodov.

Italija podpira Avstrijo

Glavno tajništvo sveta zunanjih ministrov je sprejelo v petek noto italijanske vlade, v kateri izražajo veliko vznemirjenje Italije zaradi jugoslovanskih zahtev po avstrijskem ozemlju.

V italijanski noti posebno poudarjajo dejstvo, da bi bila s priključitvijo južne Koroške ogrožena zveza med Dunajem in Benetkami. Na področju Trbiža bi nastal popolnoma nov položaj, ki bi sličil strateški in prometno tehnični okrožitvi severno-italijanskih provinc. Zaradi tega odklanja Italija kot država, ki je na tem vprašanju zainteresirana, jugoslovanske zahteve po spremembi avstrijsko-jugoslovanske meje.

Začasna prekinitev pogajanj v Londonu

Začasna prekinitev pogajanj za avstrijsko pogodbo, katero so javili skoro vsi časopisi v Londonu, je povzročila veliko razočaranje in presenečenje, ker so do sedaj še vedno upali, da bo Sovjetska zveza nehala podpirati jugoslovanske zahteve, ker se je lahko zavedala, da zapadne velesile ne bodo privolile v jugoslovanske zahteve. Vključ temu pa je Sovjetska zveza ostala nepopustljiva in pogajanja so se morala končati, čeprav obstoja še možnost nadaljevanja.

S tem so se končala trimesečna pogajanja, ki so se pričela 24. februarja. Napredek, ki so ga pri 110 sejah dosegli, je bil majhen v sorazmerju s celotnim vprašanjem. Vendar pa je bil to napredek, ki je začasno dovoljeval upanje, da bo končno le mogoče doseči sporazum. Kdaj se bo vršila 111 seja, trenutno ni mogoče povedati. Svet namestnikov zunanjih ministrov vsekakor še obstoja in prihodnja seja skljujejo lahko vsak čas, če Sovjetska zveza postavi za ta pogajanja podlago.

nega, temveč vse le začasno in pripravljano, čakalo je dneva, ko bo narod lahko izrazil svojo voljo ter nastopil pot demokracije. Še pred enim mesecem ni bilo ničesar gotovega.

Sedaj je pot odprta. Ob grmenju 21 topov je bil postavljen profesor Einaudi, akademski človek v pokoju, s kraljevskim pompom za predsednika. Glasovi preko polovice volilcev so na strani vlade, ki jo sestavlja de Gasperi. Marshallova pomoč je zajamčena. Pričakujejo, da bo Italijanom to leto navržena tudi dobra žetev.

Analiza volilnih izidov pa kaže nekam svarilno sliko. Velika večina onih, ki se boje komunizma, se je zbrala okrog de Gasperija ter oddala 12.750.000 glasov zanj. Toda mnogo značilnejše za bodočnost Italije je dejstvo, da glasovi proti njemu niso bili kot navadno na strani številnih strank, temveč so po večini bili zbrani pod firmo komunistične pesti.

Preko 8 milijonov naroda je glasovalo za Ljudsko fronto, toda ta zveza je vključevala tudi Nennijeve socialiste. Šele ko so prišli izvedenci ter natančno preučili oddane glasove, s katerimi so volilci izrazili svojo izbiro kandidatov na skupni listi levičarskega krila, je dejstvo pokazalo, da imajo komunisti pretežno večino v Ljudski fronti. Nennijeva stranka, ki je bila nekde drugo najmočnejša v deželi, se je skrčila na neznatno majhno skupino.

Komunistična stavka na Finskem propada

Finski predsednik Paasikivi je odpustil komunističnega notranjega ministra Leinoa in postavil na njegovo mesto bivšega socialdemokratskega ministra za vzgojo, Eino Kilpija, ker so izrekli v parlamentu nezauzanje Leinou. Paasikivi se je odločno zoperstavljal tudi predlogu, naj prevzame Leinovo mesto komunist. V tem mnenju so podprle Paasikivija vse stranke, razen komunistične. Bivšega notranjega ministra Leino-a so obtožili v parlamentu socijalni demokrati, poljedelci, liberalci in konzervativci ter švedske stranke, da spreminja državno policijo v oroženo silo komunistične stranke in da izvaja Leinova policija protizakonite aretacije nekommunistov, odpira nezakonitimi potom pošto in cenzurira telefonske razgovore. Razen tega je Leino izročil na nezakonit način Sovjetski zvezi deset finskih državljanih.

Po poročilih radia Helsinki poizkušajo

komunisti izvesti v vsej državi stavke. Kot vzrok navajajo odstavitev komunističnega notranjega ministra Leinoa. Finska sindikalna zveza je sprejela spomenico, v kateri označuje politične stavke, katere so oklicali komunisti, za poizkus zlorabljanja sindikata v politične namene.

Predsednik ljudskodemokratske stranke je javil, da je ustanovila stranka akcijski odbor, ki bo vodil delovanje v vsej državi in preprečil spremembo v finski vladi.

Vlada je alarmirala policijo in vojaštvo, ker so komunisti zagrozili s silo. Finski generalni državni pravdnik je sporočil, da bo poklical na zagovor osebe, ki so odgovorne za blatenje državnega predsednika Paasikivija.

Dasiravno komunisti silijo delavce k stavkam in protestom, delo nikjer ne zastaja, ker so finski delavci v večini proti komunistom.

Novo obdobje v Italiji

Ministrski predsednik de Gasperi je pretekli teden z novim predsednikom države Einaudijem predstavil svojo preosnovano vlado prvemu parlamentu italijanske republike. Pričelo je novo obdobje italijanske politike.

Stari problemi obstajajo še dalje, toda vlada jih sedaj rešuje s pravo avtoriteto in širokogrudnostjo. Ze ves čas, odkar so se zavezniki izkrcali na njenih obalah, se je Italija borila za svojo obnovo in stalnost v senci besede »začasno.« Ničesar ni bilo trajnega.

Slavolok Konstantins Velikega iz dobe rimskega cesarstva

